

Sygn. akt III AUa 337/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Romana Mrotek SSO del. Beata Górską (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2013 r. w Szczecinie

sprawy J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o emeryturę

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 12 lutego 2013 r. sygn. akt IV U 64/13

oddala apelację.

SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak SSO del. Beata Górską

Sygn. akt III AUa 337/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 26 listopada 2012 roku znak: E/20/017018478 odmówił ubezpieczonemu J. G. prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych wywodząc, że ubezpieczony na dzień 31 grudnia 2008 roku nie udowodnił żadnych okresów pracy w szczególnych warunkach.

J. G. nie zgodził się z decyzją wydaną przez organ rentowy. Wniósł o jej zmianę poprzez uznanie jego prawa do emerytury zaprzeczając zarzutowi, że nie legitymuje się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych. Podniósł, że przez 30 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach przy instalacji gazowej oraz piecach gazowych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie domagał się jego oddalenia, powtarzając argumenty użyte w uzasadnieniu decyzji. W szczególności wskazał, że na dzień 31 grudnia 2008 roku ubezpieczony nie ukończył wymaganego

ustawą wieku - 60 lat, nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych, a łączny okres składkowy i nieskładkowy uznany przez organ rentowy wyniósł 25 lat, 8 miesięcy i 3 dni przy wymaganych co najmniej 35 latach.

Sąd Okręgowy w Koszalinie wyrokiem z dnia 12 lutego 2013 r. sygn. akt IV U 64/13 oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Podstawą powyższego rozstrzygnięcia, były dokonane przez Sąd Okręgowy następujące ustalenia faktyczne. J. G. urodził się w dniu (...)

W dniu 19 listopada 2012 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem do organu rentowego o przyznanie mu emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Decyzją z dnia 26 listopada 2012 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu braku 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony na dzień 31 grudnia 2008 roku udowodnił łącznie 25 lat 8 miesięcy i 3 dni stanowiących okresy składkowe. Nie udowodnił żadnych okresów pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Nie przystąpił do żadnego otwartego funduszu emerytalnego i rozwiązał stosunek pracy z ostatnim pracodawcą. Na dzień (...) ubezpieczony ukończył 57 lat. W okresie od 29 października 1970 roku do 14 października 1972 roku odbywał zasadniczą służbę wojskową. Następnie w okresach: od 1 lutego 1974 roku do 28 czerwca 1994 roku, od 1 lipca 1994 roku do 25 listopada 1994 roku, od 1 lipca 1995 roku do 5 lipca 1995 roku, od 1 stycznia 1996 roku do 26 stycznia 1996 roku, od 1 lutego 1996 roku do 27 lutego 1996 roku, od 1 marca 1996 roku do 24 marca 1996 roku, od 1 kwietnia 1996 roku do 25 kwietnia 1996 roku, od 1 maja 1996 roku do 26 maja 1996 roku, od 1 czerwca 1996 roku do 26 czerwca 1996 roku, od 1 marca 1998 roku do 30 listopada 1998 roku, od 1 stycznia 1999 roku do 22 lutego 1999 roku, od 1 marca 1999 roku do 25 marca 1999 roku, od 1 kwietnia 1999 roku do 25 kwietnia 1999 roku, od 1 maja 1999 roku do 26 maja 1999 roku, od 1 czerwca 1999 roku do 17 czerwca 1999 roku, od 1 lipca 1999 roku do 11 lipca 1999 roku, od 1 października 2002 roku do 30 października 2002 roku, od 1 listopada 2002 roku do 28 listopada 2002 roku, od 1 stycznia 2003 roku do 30 stycznia 2003 roku, od 1 lutego 2003 roku do 27 lutego 2003 roku, od 1 marca 2003 roku do 28 marca 2003 roku, od 1 kwietnia 2003 roku do 29 kwietnia 2003 roku, od 1 maja 2003 roku do 30 maja 2003 roku, od 1 stycznia 2004 roku do 29 stycznia 2004 roku, od 1 lutego 2004 roku do 28 lutego 2004 roku, od 1 stycznia 2007 roku do 28 stycznia 2007 roku, od 1 lutego 2007 roku do 26 lutego 2007 roku, od 1 marca 2007 roku do 29 marca 2007 roku, od 1 kwietnia 2007 roku do 28 kwietnia 2007 roku, od 1 maja 2007 roku do 29 maja 2007 roku, od 1 czerwca 2007 roku do 29 czerwca 2007 roku, od 1 lipca 2007 roku do 31 lipca 2007 roku prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą z zakresu instalacji sanitarnych centralnego ogrzewania i gazu.

Sąd Okręgowy przywołał przepisy prawa tj. art. 46 w zw. z art. 32 i 29 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS i na tej podstawie uznał, że prawo do emerytury ubezpieczonemu nie przysługuje z uwagi na to, że ukończył 57 lat, tym samym nie ukończył wymaganego ustawą emerytalną wieku 60 lat. Ponadto do dnia 31 grudnia 2008 roku legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym uznanym przez Sąd w wymiarze jedynie 25 lat 8 miesięcy i 3 dni zamiast wymaganych 35 lat. Ponadto Sąd przyjął, że J. G. nie udowodnił również żadnego okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach albowiem przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku Nr 8 poz. 43 z zm.) mają wyłącznie zastosowanie do pracowników tj. osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ubezpieczony udowodnił jedynie okres odbywania zasadniczej służby wojskowej oraz okresy prowadzenia działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy zaakcentował, że brak jednej z przesłanek do nabycia prawa do emerytury zgodnie z przywołaną na wstępie regulacją prawną jest równoznaczny z brakiem uprawnienia do tego świadczenia, bowiem jedynie łączne wypełnienie warunków wynikających z ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze może spowodować ustalenie dochodzonego prawa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł ubezpieczony, zaskarżając powyższe orzeczenie w całości. Zarzucił on, że Sąd I instancji nie przeprowadził dowodów wnioskowanych przez ubezpieczonego, przez co uniemożliwił mu dochodzenie jego praw.

Apelujący wniósł o przeprowadzenie pominiętych przez Sąd Okręgowy dowodów, zwolnienie skarżącego od kosztów postępowania, przyznanie mu pomocy prawnej z urzędu i zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyznanie mu prawa do emerytury, ewentualnie uchylenie wyroku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja J. G. okazała się całkowicie bezzasadna.

Sąd I instancji dokonał właściwej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i na jego podstawie ustalił prawidłowy stan faktyczny. Sąd Apelacyjny w całości je akceptuje i uznaje za własne, jak również stwierdza, że w toku postępowania nie doszło do uchybień proceduralnych.

Spór w przedmiotowej sprawie dotyczył ustalenia, czy ubezpieczony spełnił łącznie wszystkie przesłanki warunkujące nabycie prawa emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Na wstępie ustosunkowania wymaga zarzut skarżącego zawarty w uzasadnieniu apelacji, iż Sąd I instancji pominął jego wniosek dowodowy z dnia 9 lutego 2013 r., co w konsekwencji doprowadziło do wydania wyroku niekorzystnego dla J. G.. Tymczasem analiza akt sprawy prowadzi do konstatacji, że zarzut ten nie jest prawdziwy bowiem, jak wynika z protokołu rozprawy (karta 14 akt sprawy), dowody w postaci dokumentów zaoferowanych przez J. G. zostały dopuszczone i zaliczone w poczet materiału dowodowego. Z kolei przesłuchanie wnioskowanych świadków byłoby bezprzedmiotowe, gdyż niezależnie od treści zeznań powołanych świadków, odwołanie ubezpieczonego podlegało oddaleniu z uwagi chociażby tylko na nieosiągnięcie przez J. G. wieku wymaganego do uzyskania świadczenia emerytalnego.

Jak słusznie podkreślił Sąd I instancji art. 46 ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazuje jednoznacznie, że aby uzyskać prawo do emerytury konieczne jest spełnienie wszystkich koniecznych przesłanek łącznie. Jedną z nich jest osiągnięcie wieku 60 lat określonego w art. 29 pkt 1 ust. 2 w zw. z art. 46 ustawy emerytalnej. Skoro zatem już z pobieżnej analizy akt osobowych J. G. wynika, że na dzień 31 grudnia 2008 r. nie ukończył wymaganych 60 lat, to oczywistym jest, że prawo do emerytury w myśl obowiązujących przepisów mu nie przysługuje. Ubezpieczony zdaje się nie zauważa różnicy pomiędzy wykonywaniem pracy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej a zatrudnieniem na podstawie umowy o pracę. Z dołączonej przez ubezpieczonego dokumentacji, jednoznacznie wynika, że w spornym okresie ubezpieczony nie miał zawartej umowy o pracę, tylko prowadził działalność gospodarczą.

Sąd Apelacyjny zgadzając się z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego, podzielił wniosek, że materiał dowodowy sprawy nie uprawniał do przyjęcia, że wnioskodawca w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na podstawie umowy o pracę w warunkach szczególnych.

Argumenty zawarte w apelacji mają charakter polemiczny i w ogóle nie uwzględniają obowiązujących przepisów prawa. Dodatkowego podkreślenia wymaga, że prawo do wcześniejszej emerytury stanowi odstępstwo od zasady powszechnego wieku emerytalnego i w związku z tym nie można poprzestać tylko na jego uprawdopodobnieniu, lecz musi zostać udowodnione, a temu służą dokumenty. Dlatego też, w tej kategorii spraw podkreśla się, że już tylko zeznania świadków, gdy nie znajdują potwierdzenia w dokumentach pracowniczych nie stanowią miarodajnego dowodu pracy w szczególnych warunkach. Nie jest zatem dopuszczalne oparcie się tylko na zeznaniach świadków, w sytuacji gdy z dokumentów wynikają okoliczności przeciwne. W przedmiotowej sprawie sam ubezpieczony nie kwestionuje, prowadzonej przez siebie, w spornym okresie działalności gospodarczej.

Zważając na powyższe, Sąd Apelacyjny nie uwzględnił wniosków o uchylenie bądź zmianę zaskarżonego orzeczenia i na podstawie art. 385 apelację oddalił. Na marginesie należy tylko wskazać, że wnioski zawarte w apelacji dotyczące zwolnienia od kosztów oraz udzielenia pomocy prawnej z urzędu były przedmiotem odrębnego rozstrzygnięcia.

del. SSO Beata Górska SSA Anna Polak SSA Romana Mrotek